

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

333.32

Hely

Idő

"1917"

Személy

Helyszám

Szerző: Zsolt:

Cím: Lakás bajok.

Forrás: Pesti Hírlap

Bp.

(Hely)

1917. II. 25.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Székesfővárosi házinyomda 1918

Esti levél.

— Lakás-bajok. —

A közönség babonája, hogy a nyomdafesték gyógyító erővel bír, mitől a bajok megszűnnek. Néha mi is hiszünk e babonában, kik nyomdafestékben dolgozunk s naivul elpanaszoljuk, ami bánt; még orvosságot is proponálunk, amit azonban dr. Illetékes ur és társai ritkán szállítanak. A háztartás-gondjai nyomnak mindnyájunkat s az élet prózája nem tűri a stilus szárnyalását. Azért a folyamodványok alázatos modorában „mély tisztelettel járulunk a nagyurak színe elé”, kegyeskedjenek többek között a lakásmizériákat is műsorukba iktatni. A lakbér-emelések dolgában elfogadták indítványomat, hogy bírói fórum állapítsa meg a vitás lakbért. Most arra hívom föl figyelmüket, hogy nincs elegendő lakás s ha a lövészárkok budapesti lakossága hazatér, akkor ez egyáltalán nem fog itthon elférni. Feltűnő, hogy alig van üres lakás, ritka a lakás-változtatás s akik új lakást keresnek, egyáltalán nem találják. Oka ennek részben a háziurak fölmondását gátló okos rendelet. De még korábban a nagy bevándorlás töltötte így meg Budapestet. A galíciai menekültek nagy része itt maradt s ezenfelül az erdélyi jómodu németek is fölverték a lakások árát. E jelenségekhez csatlakozik aztán egy furcsa tünet. A hadbavonultak családjai közül ezrével kihasználják az alkalmat, hogy nem muszáj a teljes lakbért most kifizetni, nem mozdulnak, nem mennek kisebb és olcsóbb lakásba, ezzel is csökken a lakás-forgalom. Momentán ez kényelmes is, olcsó is. De fölgyülemlik a hátralék s a hazatérő férjiet új gond fogadja. Sok család nem tudja majd a lakbért

kifizetni s a butor-árverések a családi drámákat szaporítják. Jó lesz már most gyűjteni a közjóléti hivatalnak a hajléktalan családok elhelyezésére a százezreket.

De új házak nélkül még pénzzel se lehet a bajokat orvosolni. S itt elérkeztünk a legnehezebb kérdéshez: szaporítani kellene a lakásokat, építeni kellene új házakat. Most ee téglá, se ember. A háboru végeztével se lendül föl rögtön az építkezés. Mert akkor meg nem lesz hozzá elég pénz. Azért laikus partái-ésszszel azt gondolja az ember, hogy miért ne lehetne téglagyártáshoz is, meg építkezéshez is fölhasználni a háboru alatt a hadifoglyokat? Munió-gyárakban, malmokban megbizhatatlanok volnának, de téglagyárban, építkezésnél ép ugy lehetne őket foglalkoztatni, akár csak a mezőgazdaságban. Méltóztassanak elképzelni, hogy micsoda lakásinség és mekkora stájerolás lesz a háboru után, mikor a lövészárokból Budapestre visszatér körülbelül százezer ember?

Ugy látszik, a Bárczy okos kezdeményezése is befagyott, mely a periferiák téli-nvári házikóiba akarta telepíteni a budapestiek egy részét. Pedig ez akcióra most tavasz előtt volna legnagyobb szükség, mikor a veteményes kertekkel s a zöldségtermeléssel kellene összekötni a kitelepítést. Milliárdokat költünk el a háboru alatt készpénzben s a fölhasznált munka-energia is milliárdokra rug. Vajon nem lehetne ebből a sok pénzből s munka-energiából valamit hasznosra is fordítani? Legalább lenne a nem épen értékes elemmel is megszáporodott budapesti lakosságnak hol lakni s mit enni . . .

Zsolt.